

6. navadna nedelja – leto B

Jezus očisti gobavca

K njemu je prišel gobavec in ga na kolenih prosil: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, bodi očiščen!« Gobe so takoj izginile in bil je očiščen. Jezus ga je brž jezno poslal ven in mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.« Ko pa je ta šel ven, je začel na vsa usta oznanjati in pripovedovati, kaj se je zgodilo, tako da Jezus ni več mogel v mesto odkrito, ampak je bival zunaj na samotnih krajih. In vendar so od vsepovsod prihajali k njemu. Mr 1,40-45

Jezus in izsiljevanje

Če hočeš, me moreš očistiti ... Stavek je slišati lahko zelo pozitivno. V njem lahko odkrivamo globoko vero gobavca. Vendar razplet ne kaže ravno na vero. Zakaj? Kaj pa je vera? Najprej globoko spoštovanje Boga in vsega, kar nam sporoča in naroča. Kaj pa je naredil gobavec? Vse drugače od tega, kar mu Jezus naroča. Namesto da bi šel k duhovniku in od njega dobil potrdilo, da je zdrav, da je ponovno vključen v družbo, se samovoljno okliče za čistega in brez dovoljenja hodi med zdravimi. Poleg te samovolje je še druga samovolja: namesto molka, kričeče razglašanje, da je ozdravljen. Po vsem tem lahko ugotovimo, da ni šlo za globoko vero, ampak za čisto izsiljevanje, lahko bi rekli celo za zlorabo zaupanja.

Ali smo to takoj opazili? Ali nam je očitno, da je takšno početje zloraba, nedopustno izsiljevanje? Zdi se, da bi raje opravičili gobavca in mu pripisali navdušenje ter s tem prikrili neodgovornost. Mar s tem ne želimo prikriti predvsem našo neodgovornosti? Mogoče prav zato, ker se podobno dogaja tudi nam. Poglejmo:

- otrok skuša izsiliti mamo: A lahko grem danes ven? (Potem ostanemo zunaj eno uro ali dve več, kot je dogovorjeno. Če mama ne dovoli, je užaljen.),
- otrok npr. izsiljuje ata: Kupi mi nov mobilni! (Če ga ne kupi, užaljenost. Nimaš me rad.),
- fant izsiljuje dekle: Če me imaš rada, boš šla z menoj v posteljo! (Če ne bo vztrajal pri tem, da ga nima rada.),
- mož izsiljuje ženo z nujnimi opravki (Če žena ne podleže izsiljevanju, je sitna in je ni za prenašat.),
- žena izsiljuje očeta z otroki, naj poskrbi zanje (Ko poskrbi, pa mu namesto veselja očita kaj drugega. Izsiljuje pozornost, ki je ne ubesedi, mož pa je nikoli ne razume prav.).
- Jezus nasprotuje vsakemu izsiljevanju. Na mestu je le zelo iskren in odgovoren odnos. Pri gobavcu bi se pokazal najprej s tem, da bi:
 - vzel zares Jezusovo prošnjo, naj o tem ne govori nikomur,
 - vzel zares osnovna pravila poštene družbe, da se pokaže duhovnikom,
 - za ozdravljene prinesel predpisani dar.

S tem bi gobavec pokazal, da je vreden zaupanja in vreden ozdravljenja. S tem bi dejansko stopil v odnos: vzel bi sebe in drugega zares, spoštoval bi temeljna pravila in bil za vse hvaležen.

To poskušamo početi na vsakokratnih duhovnih vajah z birmanci, tudi tokrat.

Vzeti sebe in drugega zares:

- hrepenenja,
- družina,
- prijateljstva.

Spoštovati temeljna pravila življenja:

- hrepenenja je mogoče uresničiti, če so prav postavljena,
- družino je mogoče graditi na zdravih pravilih za življenje,
- ljubezen med fantom in dekletom je mogoča, če spoštujemo pravila ljubezni.

Biti za vse hvaležen:

- s spoštovanjem drugega smo mu želeli pokazati, da smo ga veseli in da smo mu hvaležni, da je,
- z molitvijo smo skušali pokazati hvaležnost Bogu, za njegovo skrb za nas,
- z življenjem mu bomo skušali pokazati, da smo mu hvaležni za življenje in ljubezen.

Naj bo današnje spoznanje, da izsiljevanje nikoli ni dobro, temelj za nov sklep: da bomo živeli v spoštovanju in hvaležnosti.